EVRİM TESADÜFÜNE KARŞI MANTIK VE RUHCU GÖRÜŞ

Dr. Abdulkadir ETÖZ

Evrimin Doğusu :

Ortaçağ Avrupasındaki ilim düşmanlığı, hak nâmına bir haksızlıktı. Böylece kızgın inkarcılara pirim verilmiş, bir hatasına bedel, bin kefâret öder gibi maddenin dışında hiçbir şeye hayat hakkı tanımayan tantanalı pozitivizme (1) kapı aralamış, materyalist doğmatikliğe (2) ve peşin hükümlülüğe zemin hazırlamıştır. (3) Değişik ilim ve usullerle didiklenen «Hayat Nazariyesi» (4) pozitivistlerin - bin gürültü ile - ileri sürdükleri kadar ilmen isbât edilememiştir. (5)

Yapılan binlerce mutasyon tecrübelerinde ve tabiî olarak meydana gelen mutasyonlarda bir canlıdan başka bir canlı türün organı veya dokusu ortaya çıkmamıştır. (6) Eğer evrimleşme tesâdüfen olsa bile birbirlerinin organlarını taşımaları gerekmez miydi? Meselâ, yüzgeçli kuşlara veya ayaklı balıklara aracı fosiller olarak rastlamalıydık.

Varlık, hayat ve ruh nazariyeleri hakikât itibâri ile ilimlerin özüdür. İnanç îtibâri ile de inkâr, vehim ve îmanî tavırlar halinde bir kanaat meselesidir. Bu konuda materyalist düşünce ile ruhçu görüş arasında asırlar ve nesiller boyu sürüp gelen bir münakaşa vardır. (7) Popülarize edilen bu görüşlere göre, maddeciler tecrübe sahasına girmeyen herşeyi inkar ederken (8) ruhçu görüşde «görünenler, görülmeyen âlem üzerinde tenteneli bir perde ve yine görülemeyen âlem, bu âlemin bir boyutudur» der (9) *«Madde - ölçü (kanun) ve rûh»* terkibine karşı ayaklanan *«madde - enerji ve tesâdüf»* terkibi birbiri ile çatışma halindedir. Daha açık bir ifâde ile: İnanan bir bilimci nazarında madde ve canlı bir hikmete göre,

---

(1) Balaban (M. Rahmi) : İlim - Ahlak - İmân Ank. 1969 «Psikoloji ve Tanrıcılık» içinde, s. 77.

(2) A.g.e., s. 77.

(3) İzmirli (İ. Hakkı) : Yeni İlmi Kelam Ank. 1981, s. 251.

(4) Cresson (André) : Filozofik sistemler, Trc. S. J. Becorana, İst. 1962, s. 68.

(5) Bilim ve Teknik, C. 4, Sayı: 40.

(6) Kroll (Paul) : The Plain Truth, vol: 51, no: 10, 1986, s. 23 - 26 içinde. Trc. İ. Gürbüzer.

(7) Ülker (H. Ziya) : Tarihi maddeciliğe Reddiye: İst. 1951, s. 1 - 23.

Allah tarafından tekâmül ettirilir. Evrimciye göre, madde ve canlı kendi kendine tesâdüfen gelişir.

Hayatın Kaynağı :

Maddenin ve enerjinin değiştiğini herkes bilmektedir. Ama değişmeyen orijiniyle hayat, canlının mahiyetini korumaktadır. Kaba ve sâde maddenin mâhiyeti hâlâ tam olarak bilinemezken; sınırsız bir nizam ve ölçüyü gerektiren, en küçük canlı birimi sandığımız, virüslerdeki bilginin kaynağı nedir? On elemanlı bir sayı dizisinin sıra ve tertibe göre çekilmesi mümkün olamazken; nükleik ve amino asitlerin, organik (DNA) ve (RNA) zincirlerin, dinamik nizâmı ve bilgi dizisi nereden gelmiştir?

DNA molekülü, mâziyi muhafaza eden ve istikbâle bilgi taşıyan ve kopye eden, canlı bir bilgisayar gibi çalışıyor. Bu kadar küçük ve harika komputeri, güneş kadar bir lambayı ve dünya kadar bir uçağı kim yaparsa galaksimize de o hükmeder. Zerre kadar mantığı olana göre; Eserden müessire doğru görünen bu kudret ve şuura rağmen insanlar ne sineğin kanadını yapabiliyorlar ne de inkardan dönüyorlar.(10)

Tesâdüfler karmaşasında, son derece komplike insanın zaman rüzgârları önünde, evrenin kaos cenderesinden kurtularak; ve bir mekan tezgahında kendi kendine maydana geldiğini iddia etmek, gülünç değilse hangi bilimsellikle (!) bağdaşabilir? Hayatın beşiği sayılan suyun; kör, sağır ve duygusuz kollarında; şuursuz ve ölü bir mekanda; akılsız atomlar oturup bir konferans tertip edecekler, sonra da bir anlaşmaya varıp molekül koordinasyonları halinde örgütlenecekler, (tesadüfen) sonsuz başıbozukluk içinden birdenbire veya zamanla, - bir merkezden yönetiliyormuş gibi - sonsuz bir ölçü, nizam ve kânunlar halinde insan kendi kendine doğacak... Bu saçmalığa inanacak bir çocuk göremesek de bütün bunları ilim adına açıklamak için olmadık çarelere başvuran fanatik bilgiçlere (!) rstlar ve şaşarız.

Darwin Sendromu :

Evrimciler kendi düşüncelerine ters düşenleri dinî utopyalara körü körüne bağlanmış ahmaklar olarak nitelediler. Bunlardan biri olan Amerikalı Ruth Moore 1964 de neşrettiği «Evolution» adlı kitabında: «Darwin araştırmasına başladığı zaman, yaratılış inancından şüphe edenler sade-

(8) Topaloğlu (Bekir) : Allah'ın Varlığı (İsbat-ı Vacib) s. 158.
(9) Tecrid-i Sarih... Diyanet 2. C. 227. Hadis ve Şerhi.
(10) Kur'an-ı Kerim, Hacc: 73.

ce inkarcılardı. Araştırmasını tamamladığı zaman artık Evolution (evrim) olayı sadece aklın terkiyle inkar edilebildi.» (11)

«Tanrı yaratır» fikir ve inancında olanlar için «aklı terkedenler» tabirini kullanan evrimcilere göre: Her canlı, «Tabiat Kanunu» çerçevesinde basit bir evrimle oluşmuş, Tanrı müdahalesi olmadan «yaşayan her şey tesadüfen evrimin ürünü olmuştur.» Böylece Allah'a inanan bilimcilerle inanmayan evrimciler arasında bitmeyen bir savaş başlamıştır. Amerikalı Peter Bowler bunu şöyle izah eder: «...çağdaş evrim, dünyadaki tabiat üstü müdahaleyi (Tanrıyı) ve rolünü dışlamak için tasarlanmıştır.» (12)

Akıl ve Misal:

«Süleymâniye Camiî ve kubbesi, vaktiyle, kayaparçalarının kuvvetli bir rüzgârın tesiri ile belli şekilde sürtüşmesi ve tesadüfen uçuşarak o şekilde dizilmesi sonucunda meydana gelmiştir.» desem, yediden-yetmişe, bu masala inanacak bir kimse bulamazdım. Ya göz bebeklerimin kubbesini oluşturan; o sanatlı hücre dizilişlerini (13) şuursuz maddeye nasıl havâle edebilirim? Fakat, totemin ilahlarına inanan mâsum câhiller yanında, evrimin sonsuz tesadüf ve ihtimallerine güvenenler elbette inanacaktır. Kısacası, atomların gül olup güzel bir koku ile gamze çakan tebessümüne âşık olan moleküllerin bülbül olup tatlı bir nâme ile ötmesi; maddedeki hangi şuurla, nasıl izâh edilebilir?

«Kendikendinecilik» :

Maddenin, hayatın ve rûhun tesâdüf tanrıları elinde evrimleşip meydana geldiğini iddia etmek, aklın görevinden istifa etmesi demektir. Çünkü «herşey kendi kendine oluyor» fikri; safsatanın enson haddi, cehlin en bayağı bir ifâdesi ve idraksiz bir inadın son doruk noktasıdır. «Kendikendinecilik», çocuk kandırmacılığından öte bir saplantı ve bilim adına bir aldatmacadır. Birşeyin kendi kendine olabileceğine inanmak için şu dört dörtlük muhâller dizisini ardarda kabul etmek gerekir.

1 — Birşeyin kendisi olmadan önce, kendisi var olmalıdır.

2 — Birşey, kendisini meydana getirirken; mekan olarak ya kendi içinde veya dışında olmalıdır.

3 — Birşey, zincirleme bir kademe ile kendini meydana getirecekse;

(11) Krool (Paul) : Plain Truth, vol: 51 no: 10 1986 s. 23 - 26 içinde.
(12) Evolution, The History of An İdea, Berkeley, 1984, s. 5 - 6.
(13) Hayat Ansiklopedisi, Göz Maddesi C. 3, s. 1394. İst. 1982.

başka şeylere ihtiyacı var demektir. Öyleyse, diğer (şuurlu) maddelerle (!) geniş kapsamlı, planlı ve projeli bir anlaşmaya varmış olmalıdır.

4 — Birşey, kendi ideal varlığına ulaşmak için, önceden, sonsuz bir ilim ve nihayetsiz bir güce sahib olması gereklidir. Meselâ, en azından güneşi oraya ve dünyayı da buraya koyması gerekir. Zihnimiz bir ilk sebeb, bir ilk şuur ve bir ilk kudret aramaktadır. Aramıyor diyen, bize kübik bir küre tarifi yapar gibi abtal gelir. (14)

Bütün, bu gibi muhalleri kabul ettikten sonra, canlı bir şeyin kendi kendine meydana geldiğini iddia etmek, abesle mantığı iğdişlemek olur. Zîrâ, çocuk kendikendini meydana getiremediği gibi (kanun olmadan öte bir görevleri olmayan) anne - babası ve diğer sebebler de yaratamaz. Çünkü, sanatkâr olmayanın el; duymayanın kulak; görmeyenin göz; bilmeyenin akıl; anlamayanın dil v.s. yaratması ve yapması düşünülemez. Kromozomdaki (DNA) bir bilgi deposu olarak durmadan kendini kopya edebiliyor. (15) Fakat dehâyı, sanatı, güzellik, iyilik ve doğruluk gibi duyguları da yaratabiliyor mu? Mutasyonlarla her defasında daha ileri gidebiliyor mu? Bu bilginin kendikendine oluşması imkansızdır.

Hormon mu, Ruh mu?

Birisi şöyle diyebilir: «Annelik duygusu, bir hormon işidir. Cesaret ve korkaklık hâli, böbreküstü bezinin adrenalin salgısı ile değişir. Seksüel güç, hormonal ve otomatik bir duygudur. Hatta, çok yorgun bir bedenden içsalgılar enjektörle alınıp dinç bir bedene şırınga edilse; birdenbire, o beden de bitkin bir hâle gelebilir. Bütün bunlar gösteriyor ki, bir organizma aynı cins organizmaları etkileyebilir. O halde oluşumların nedeni maddî şeylerdir.» (16) diyebilir.

İşte, bu gibi olayların çoğu doğru. Fakat hüküm her zaman yanlıştır. Maddelerin bilgisi nötr ve tarafsızdır. Yorumlar yanlış olur. Zira bu mekanizma şuur ve idrakten yoksun bir kanundur.

Kadındaki annelik hissi, seks gücü, adrenalin ve sütasidi gibi şeyler hormonal birer kânundur. Fakat, aslâ asıl etken değildir. Meselâ gözü olmayan bir adam göremez, göz takınca görecektir. Çünkü görme özelliği onun mahiyetinde (rûhunda) vardır. Çocuk doğunca annelik hormonu daha etkili çalışır. Çünkü, annelik özelliği kadında zâtîdir. Doğurmadan koyun süt veremez. Bunun için, ya kuzu doğmalıdır veya kuzu doğmuş gibi hormon takviyesi yapılmalıdır. Çünkü süt verme özelliği koyunda zâtîdir.

(14) Cresson (André) : Filozofik sistemler, s. 41.
(15) Sızıntı, Kasım 1986, S. 94, s. 41.
(16) Cresson. A.g.e., s. 33.

Ancak, aynı hormon devekuşuna verilse; süt veremiyecektir. Çünkü, devekuşunda bunu etkili hâle getirecek bir özellik veya hormonal bir kânun programlanmamıştır. ...Kısacası, İlim, eşyada kanun halinde, saklı olarak bulunmaktadır. (17) Bu değişmez kanun (18) hükmündeki tabiî bilgileri herkes niyet ve anlayışına göre yorumluyor. Ancak, Hakkı kabul edip hakikati arayanlar en sonunda saf gerçeğe kavuşuyor.

Serbest halde bulunan ve her kişiye özel bir şahsiyet kazandıran rûhun kanunları ise daha başkadır. İnsanların en az bilgisi de bu konudadır. (19) Meselâ, yukarda bahsi geçen hormonal işlemler burada geçersizdir. Cemiyetin üstün sayılan insanlarından elde edilen hormonal enjeksiyon veya siperm ile arzu edilen insan tipleri elde edilemez. (Beyin yapısı, kalıtım ve şeklî benzerlik dışında bu çok iddialı bir spekülasyondır.) Çünkü, tek bir insan, bir hayvan cinsi kadar komplekstir. Meselâ, at ile aslan cinsi arasında ne kadar fark varsa; iki insan arasında da (taşıdığı rûh sebebiyle) - karakter bakımından - o kadar fark vardır. Yâni her insan bir âlemdir... (20)

Tesadüfün İlmihaline Karşı Yaratıcı İrâde

Evrim teorisi bir çeşit «İlmihal» olmuş. Gerçekten bir mübtedî bilimsel bir topluluğa üye olmak ve onlar arasında hüsnü kabul görmek istiyorsa, evrimi kabul edip ezberlemeli ve ona inanmalıdır. (21)

Bir evrimciye göre bu teori dünya görüşü olarak ulaşılan en son sınırdır. Bilimsel bir teorinin doğruluğuna inanmak için, her zaman ve mekanda tekrarlanabilir ve ısbatlanabilir olmalıdır. Halbuki geçmişte vuku bulduğu iddia edilen şeylerin (yani evrimin) tekrarı mümkün değildir. Tesadüf saçmalığı ile göz boyamakla da isbatı yapılamaz. Geçmişte vuku bulan yaratılış da isbat edilemez. Çünkü geçmişe ve yaratılışına hiç kimse şahid olmadı. (22) Ancak mantığımız eşyada bir şuur ararken; ruhumuz da ona bir ölçü koyan (23) ve herşeyi bilen bir nâzımı hisseder. Zirâ, bir kemik için yedi sokak yeldiren keskin dişli köpekler, bir balya ot için sütünü midemize, etini dişimize ve derisin de işimize armağan eden inekler, bunca evrim zahmetine ne hikmetle katlanmışlar? Bitkiler ve hayvanlar bunca vazife taksiminde rol alırken bu senaryoyu hangi kör tesadüf yazabilir?

---

(17) Ispartalı (Abdurrahman) : Sibernetik (Sızıntı 69 s. 347 - 48 içinde).
(18) Kur'an-ı Kerim Fâtır : 43, Feth : 33.
(19) Kur'an-ı Kerim, İsrâ : 85.
(20) Kur'an-ı Kerim, Âl-i İmran : 33.
(21) Kroll (Paul) : Plain Truth, vol: 51, No: 10, 1986, s. 23 - 26 içinde.
(22) Kur'an-ı Kerim, Kehf : 51.
(23) Kur'an-ı Kerim, Rahman : 5 - 9.

Ancak, mücerret hakikatı arayan ciddi bilginlerin kalbini tatmin eden, aklına kanaat veren ve fikrini selâmete erdiren üç şey vardır. Kalbi, haber-i sadıkla; aklı, tarafsız ilmî araştırmanın vesilesiyle ve fikri de mantıkla uyum ve doyum sağlar. Bir âlim için bu üç şeyin armonisinden mutluluk doğar. Kaostan da mutsuzluk!

Darwin, bir türden diğer türlerin gelişmesi ve kalıcı yeni fertlerin ortaya çıkmasını açıklarken, «rastlantıya bağlı değişim ile çevreye uyum için doğal ayıklanma» diye bahsetmişti. Buna göre evrimci, fosil kayalarına başını vura vura parçalasa da mutasyonlar ve evrim tesadüfüyle tedrîcen; canlı türlerin kendiliğinden oluştuğunu isbat edememiştir. Şimdikiler de bundan vazgeçip yeni bir açıklama ileri sürdüler. «Punctuated Equilibrium» (=Noktalı Denge veya sıçramalı evrim) diye göklere çıkardıkları yeni evrim itikadına göre: Çok küçük sayıdaki grublar arasında evrimin âniden, çabuk ve çarpıcı olarak vuku bulduğunu ve milyonlarca yıldır (yok oluncaya kadar) değişmeden türlerin devam ettiğini söylemektedirler. (24) Bu evrimsel sıçrama ile inkar ettikleri yaratılışa yaklaşırlar. Fakat burada da fâil, şuur ve kudret tesâdüftür.

Bence, herkesin tanıdığı mûcizenin bir anlamı da; eşi, benzeri ve örneği ortaya koyulamayan bir şeydir. Ne tuhaf! Eskiden yaratılışa zıt ve uzak bir yolda kimsenin gözlem ve deneyle isbatını yapamadığı evrim teorisi bu sefer yaratılışın burun dibine kadar gelip ona diş gıcırdatıyor. İnadın kör mantığı ile bir ütopyayı realize etmeyi düşünüyor. Bu, failsiz(süjesiz) bir bilincin varlığını kabul etmek ve ondan da birdenbire, âniden sonsuz bir intizam ve bilginin doğduğuna inanmak gibi bir saçmalıktır. Halbuki, bu konuda Yaratıcı bir fâili, ilmi ve irâdesi sonsuz bir kudreti kabul etmemek, dört köşe bir küre tasavvur etmekten daha mantıksız ve abestir.

«Evrim Kuramları» ve İnsanın Yeri :

Artık, evrim teorisi değil «evrim kuramları» (25) adıyla bu hastalık bütün ilimlere bulaştırıldı. Trafiğin «dur» dediği yerde inatcılar yeni bir çıkmaz yola saparak atışa devam ediyorlar... Hakikatın yaşı sonsuzdur. Yalanın yaşı ise sonsuzda (0,0...n...01) kadardır.

Fen, felsefe ve Dinin ittifakı ile canlılar içinde en üstün varlık insandır. Bir evrim sonunda meydana geldiği iddia edilen bu insan en kompleks ve en üstün kabiliyetlerle donatılmıştır. İnsan grubları arasında mevcut olan rekabet düşünülecek olursa hayvanlardan farklı olarak insanın tek

(24) Kroll (Paul) : Plain Truth s. 23 - 26.
(25) Bilim ve Teknik S. 226, s. 23.

cinsli ve tek türlü olması ne kadar anlamlı ve hikmetlidir. Hatta o kadar ki eşini de (Havva'yı) ayrı yaratmayıp aynı vucuddan (Ademden) tek bir nefisten çıkarmıştır. (26) İdeâl yaratılış ve mevzun vucudları itibariyle (27) eşit olan insanların; kabiliyetleri ayrı ayrıdır. (28) Bitki ve hayvanların müşterek hizmetine muhtaç olan insanların gayeleri ve ihtiyaçları da sonsuzdur. Evrime göre, en gelişmiş canlı olan insanın, şimdiki mükemmelliğine ulaşabilmesi için aslı ve atası en önce var olmalı ve bunun isbatı için de tarih öncesi çağa kadar aracı fosiller bulunmalıydı. Evrimciler, metafizik âleme kör bir bakışla, semâdaki nakışların manasını görüp anlayamıyor ve ruhlar âleminden gelen mantıklı mesajı da duyurmamak için; materyalist kösler gürültü çıkarıyorlar.

Mantık ve Ruhcu Görüşe Göre Hayâtın Menşei Yaratmadır:

Semavi dinlerin ittifakı ile en son yaratılan insandır. (29) İnsanlardan (yani psikolojik âlemden) önce cins ve türler halinde hayvanlar (yani zoolojik âlem) (30) onlardan önce de sayısız cins ve türler halinde bitkiler (yani botanik âlem) yaratılmıştı. (31) Günümüzün ilmi de çâresiz bunu teslim etmeğe mecbur kalmıştır. Botanik âlem, zoolojik âleme, onlar da Psikolojik âleme hizmet için yaratıldılar. Hangi ilim ve çarpık mantık bunu reddedebilir.

Kuşların kendilerini havaya fırlata fırlata kanat sahibi olduklarını söyleyebilir miyiz? Ve gene bazı kuşların erkeklerinin harikûlâde güzel görünüşlü tüylere sahib oluşlarını onların akıl ve becerilerine nasıl havale edebileceğiz? (3) Bir erkan-ı harbiye üyesi pilottan daha mükemmel inip-kalkan, düşmanı kollayan ve harika atraksiyonlarla manevra yapan sineklerin uçuşunu nasıl izah edebiliriz? İnsanlardan minik bir damla pekmezi veya kanı kapsa; ondan geri alamazlar. (Çünkü kimyevi terkîbî hemen değişir). Ve onun kanadının benzerini de yapamazlar. Bu konuda sinek de insan da âcizdir. (33) Çünkü yaratanları aynıdır. Yaratanın en büyük sıfatı hayattır. Hayatımın kaynağı olan ruhumun mantığına göre aczimi imân ile takviye etmeliyim. İşte benim postülam budur. Kuvvet, ve hakikat, tevhide medâr olan ilimdedir.

---

(26) Kur'an-ı Kerim, Âraf: 189 ve Zümer: 6.
(27) Kur'an-ı Kerim, Tîn: 4.
(28) Kur'an-ı Kerim, İsrâ: 84.
(29) Tevrat, Tekvîn, Bab 1 âyet 26, Kur'an-ı Kerim, Bakara: 30 ve Enâm: 165.
(30) Tevrat, Tekvîn: Bab 1 âyet 24 - 25, Kur'an-ı Kerim, Enâm: 143 ve Şûrâ: 11.
(31) Tevrat, Tekvîn: Bab 1, âyet 11 - 24, Kur'an-ı Kerim, Yâsîn: 36 ve Tâhâ: 53.
(32) Cresson (André) : a.g.e., s. 67.
(33) Kur'an-ı Kerim, Hacc: 73.

Bir kısım evrimciler, biyolojinin temel uzmanlık dallarından bazılarını temsil eden bilimcilerdir. Bunu teslim etmemiz gerekir. Ancak yanlış temele dayanan postülaları ve çevre baskıları sebebiyle çıkmazdan kurtulamıyorlar. Teorilerini ilmen isbat etme yolunda korkunç çelişkilere saplanıyorlar. Meselâ, insan - maymun ilişkisi ile yola çıkıp türlerin birbirinden ürediğini söylerken; ilk türün nasıl meydana geldiğini izah edemiyorlar. İnsan - maymun - ayı - balık - kuş akrabalığını ilk canlı birimi tek hücreye dayadıktan sonra... «Peki, bu tek hücreli canlıyı kim yaptı?» diye sorunca: Bu sorunun cevabı maalesef mantığı rafa kaldırmaktır .Kestirme cevabları: «Organik madde, inorganik maddeden bir raslantı sonucu oluştu.» Yani, canlı bir hücre cansız maddeden tesadüfen meydana geldi derken hiç sıkılmazlar. Çünkü işin zor olan püf noktası burasıdır. Mantık dinden yana olursa ona saygı duymaz ve bir imkanı reddedip yüz muhâli kabul ederler. «Onlar, hep o zulüm ve kibirleri yüzünden delillerimizi bile bile inkar ederler.» (34)

Nakışlı ve sanatlı murassa bir ipek halıyı ne dut yaprağına, ne ipek böceğine ve ne de toprak boyasına havâle edemeyiz. Bir derece sebeblere nisbet etsek de nasıl kendi kendine ve tesadüfe bırakabiliriz. İnsandan önce bu tesadüf (halının yapılışı) neden gerçekleşmemiş?

Evrimin Sebeb Olduğu Psikolojik Bozukluklar :

Evrimci sayısız ilmi problemleri bu çarpık hipotez ile izah etmeğe kalkınca şahsiyet çözülmeleri ve davranış bozuklukları dağıtıyor. Devamlı isyan halinde ve zararlı denemelerle ebediyet için yaratılmış rûhunu kirletiyor. İmanla tatmin olamayan gönüller bunalıma düşüyor. Fantazi yorumlarla fikirler bulanıyor. Bu görüşle yapılan tıbbi tedaviler de ayrı bir hastalık halinde ruhları örseliyor. İnanan insan, ebediyet aşkı, adalet tutkusu ve sürekli mutluluk arzusu duyor. Evrimci tesadüfün çekici ile bu arzuyu kırıp atar. Temelinde mataryalist bir postulanın yan gelip yattığı, ölümden önce bencilliği ve maddî zevkleri ön plana alan dev bir anaforla dünyası kararır. Evrim bağnazlığı, hakkı bâtıl, bâtılı da hak gibi gösteren bir körlüğe sürükledi. Göklerin aktarını, yerin tabakalarını, deniz dibini ve yer üstü varlıkları kolaçan eden bilginler, ruhlarını ihmal ile kendileri hakkında ilgisiz ve yabancı kaldılar. Teknoloji ve elektronik çağda insan hakkında bir adım öteye gidemediler. İnsanı, fizik ve biyolojik yapı itibariyle biraz daha tanıma imkanı bulan XX. yüzyılın bilimi, onun ruh dünyasına büsbütün kör ve sağır duyularla yaklaştı. Hatta eski hükemâ ve ürefânın insanı tanımlayan sözlerini bile anlayamaz oldular. İlim-din çatışmasını gündemde tutup âlemde bir kudret gördü, Kadirî inkâr etti. Bir nizam

(34) Kur'an-ı Kerim, Neml: 14.

gördü, nâzımı inkar etti. Rızkı gördü, Rezzâkı inkar etti. Bilgiyi gördü, herşeyi bileni umursamadı. Bunnların sebebleri kadar uydurma ilahlar aradı. Bir ensrümanın farklı tellerinden çıkan ahengi dinledi, âlemde eşitlik istedi.

Kâinatın uzak ufuklarına ulaşamadığımız gibi, kendi içimizdeki derin âleme de nüfûz edip dalamadık. Bu âlemi Oedipus Kompleksi ile açıklamak isteyen Freud, baba baskısı ile şuur altına itilen psikoseksüel düşüncenin zamanla dînî otorite şekline dönüştüğünü iddia etti. Böylece o, psikanalizinde dînin yüceliğini ve insanın haysiyetini, âdî hayvânî hislerle açıklamak istemişti. Çünkü insan ruhunun önemini anlamamıştı. O'nun gibi, genetik bilmeyen Darwin'in: «Tabiî seleksiyon (ayıklanma) Kanunu (!) keşfedildikten sonra, tabiatın bir plân neticesi var olduğu fikri artık çürütülmüştür» sözüne inanan evrimciler, önce tabiî seleksiyonu «yaratıcı» bir mekanizma olarak ileri sürrüp şımardılar. Sonra da bu tabunun yanlışlığı ortaya konunca hırçınlaştılar. Evrim inancı taraftarı W. D. Hamilton «tabiî seleksiyonun neyi ortaya koyduğunu henüz bilmiyoruz» demekle yetindi. (35)

Evrimcilerin Tanrı tanımaz isyankarları arasında, «...Metafizik düşünce ve Tanrıbilim bir kez daha yalanlanmış, tek tek yaratılma masalı kesin olarak çürütülmüştür.» (36) diyen kibirli tipleri de vardır. Bu gururla evrimci sahtekarlar, çene kemiği bir orangutana; diş ve kafatası bir insana ait olan «Piltdown Adamı» diye sahte bir kafatasını 40 sene British Museum'da sergilediler. İlim dünyasını 50 yıl aldatan yalan, çöpe atılıncaya kadar, evrimci bilim adamları bunu, tarih öncesi devirler hakkında bilgi veren sonsuz önemi haiz... ve beyin gelişiminde 500 bin yıllık bir delil saydılar. (37) Ne yazık ki, 1972 yılında Kenya'nın Turkana kasabası civarında muâsır insanımızdan hiç bir farkı olmayan, hatta daha büyük bir beyin hacmine sahibolan 2.8 milyon yaşındaki «Skull 1470» insanı kafatasını bulan meşhur evrimci antropolog Richart Leakey şunları söylüyordu: «Ya bu kafatasını, ya da ilkel insan hakkındaki teorilerimizi atmalıyız.» (38)

Öyle anlaşılıyor ki ilimler semâvî gerçeğe yaklaştıkça çağdaş evrimci de ya Allah'a îman edecek yahut da muhâli isbat etme yolunda klinik vak'a olacaktır. Çünkü gökleri, yeri ve kendilerini yaratan, kimseyi şâhid etmemişti. (39) Bu hususta aklına ve hissine güvenerek ileri ve geri konuşmak hakîkate uygun düşmez. Ancak, ilim ilerledikçe hakikat daha iyi

---

(35) Bedir Yayınevi, Canlılar ve Evrim, s. 80, İst., 1987.
(36) Hançerlioğlu (Orhan) : Felsefe Ansiklopedisi, C. 2, s. 270.
(37) Gish (Duane T.) Evolusion, s. 24, (Çev. A. Tatlı).
(38) Leakey (Richart T.) National Geographic, «Skull 1470», vol. 143, s. 819, 1973.
(39) Kur'an-ı Kerim, Kehf: 41.

anlaşılacaktır. (40) Hem dış dünyada, hem de insanın kendisinde O'nun Hak olduğunu ilerde göreceklerdir. (41)

Tabiatın Kemâli de Zevâli de Rûh'a Hizmet İçindir:

Tabiat ve kanunları ilah olmadığı gibi, her şey hayata hizmet için yaratılmıştır. Ruhu ile aziz insanı, âdi hayvan soyuna bağlayan çarpık teorilerle, semâvî dinlerin müşterek nassı olan «Adem Ata» inancını yıkmak isteyen evrimciler «gerçek» adına, sadece bilgi ve akılca olgunluğa erememiş kimseleri saptırıp imandan çevirdiler. Yaratıcı olan «doğa» mı, yoksa Tanrı mı? Nedir Tabiat?

TABİAT, bir sanat eseridir. Fakat o, asla bir sanatkar değildir. Kör, sağır, dilsiz ve şuursuz tabiatın atomları nasıl olup da bülbül olup ötüyor; gül olup da kokuyor. O, nasıl çiçek açıp meyve veriyor?... Hârikulâde bir ambalajla gözüme, dilime ve mîdeme koşuyor?..

TABİAT bir mûsikîdir. Fakat o, asla bir mûsikişinas değildir. Ağaçların güzelliği, sebze ve meyvelerin lezzetleri, insanların deri ve şekilleri nasıl oluvermiş? Tabiat, bir fabrikadır. Fakat o, asla fabrikatör değildir. Göz alıcı ışıklar, akıp giden yıldızlar, galaksiler, kehkeşanlar nasıl bir nizamla var olmuşlar? Tabiat, bir ölçüdür, nizâm ve düzendir. Fakat o, asla düzenleyen bir nâzım değildir. Şafak ve grub vakti, her an değişen kartpostalın renk cümbüşleri; mevsimlerin akıp giden filimleri; ne elvanlı, ne hoştur...! Tabiat, hârikulâde bir resimdir. Fakat o, asla ressam değildir. O, bir filimdir. Fakat asla bir senarist ve yönetmen değildir. Balıkları - kuşları, meyve dolu ağaçları, gülen oynayan çocukları ile dünyamız ne güzeldir. Tabiat, bir hayattır. Fakat o, asla hayâtı veren değildir. Tabiat, bir kanundur. Fakat o, asla bir kanun koyucu değildir. Tabiat, bir kuvvettir. Fakat o, asla kâdir değildir. O, bir süs ve nakıştır. Fakat, süsleyici ve nakkaş değildir. O, bir dekor ve vitrindir. Fakat, dekoratör değildir. O, Allah'ın emriyle insana boyun eğen bir hizmetçidir. Şuur ve akıl sahibi insan, onu kullanıp dururken; hâlâ, neden çarpık fikirliler «doğa yarattı...» diye iddia ediyorlar? Tabiat bir mahkum iken onu hâkim yapıyorlar. Çürük bilgilerle; cüce akılları kandırıyorlar.

TABİAT'ın, süzülmüş özü hayattır. Hayatın özü de insandır. İnsanın özü de (rûh) tur. İşte, bu rûh ile insan, «...Yaratan Rabbinin adıyla!» okumağa, (42) duâ ve ibâdete muhtaçtır. Ve mülkü, sahibine vermeğe mecburdur. Evrimciler vermeseler de Allah âlemin sahibidir. Çünkü O; - İlim, irâ-

(40) Kur'an-ı Kerim, Zariyât: 20 - 21.
(41) Kur'an-ı Kerim, Fussilet: 38.
(42) Kur'an-ı Kerim Alak: 1.

de, kudret, takdir (= ölçü, vezin) denilen - Kader proğramını, kanunlar halinde âlemin boynuna takmıştır. Mikro âlemindeki bilgi de budur. O'nun herşeye hükmü «rûh» denen emri ile geçer. (43)

...Kâinât ağacının güneş denen küçük bir dalında, Dünya denen bir hayat çiçeği açmış. Bu çiçeğin meyvesi, insan denen bir tohumdur. Onun da özü (rûh denen) bir emanettir. (44) Her birinin kânunları ayrıdır. Bu rûh değer yönünden kâinattan üstündür. (45) Çünkü âlem, rûha hizmet için yaratılmıştır. (46) (Yâni, kâinat insan (47) içindir. İnsan da Rabbı içindir. «...O'na ibadet ve O'na şükredin. Dönüşünüz de O'nadır.» (48) diye ferman ediliyor.

Netice : (Evrimcinin Râmınadır) :

Kâinât, (gökler, yerler, bütün galaksiler âlemi) cins itibâriyle birbirine benzer. Canlı ve cansız bütün mevcûdât, zaman içinde mekan tutmak için bir tertîb ve düzene göre tekâmül ettirilir. Fakat bu, Kâdir'in kudretiyle ve Fâtır'ı Hakîm'in kader dediğimiz proğramı ile olur. Bu tekâmülde değişmez bir ölçü vardır. Eşyâ başıboş, kendi hâline bırakılmaz ve tesâdüfe hâvâle edilmez. Kemâlden zevâle ve ölümden dirime bir yol vardır. Bu hususta âlem ve içinde bulunan herşey birbirinin benzeri ve aslı olan varlıklardır. Tanınmaları ve bilinmeleri ve anlaşılmaları da bu benzerlikten ileri gelir. Halbuki - tabir caizse - Tanrı'nın cinsi ve aslı (cevheri) bu âlemden değildir. Yâni âlem tanrıya benzemediği gibi, Tanrı da âleme benzemez. Evrimci Tanrı'yı tanımadığı için O'nu tabiat ve tesâdüf sanıyor. Bu zannı ile de eşyâyı tanıyamıyor. Anlayamıyor ve açıklayamıyor.

Allah ipek böceği gibi ördüğü kozanın içinde oturmaz. Yâni O, bu âlemin dışında ve âlemden münezzehtir. Herşey O'nun elinde ve irâdesindedir. En uzak ve en yakın, en büyük ve en küçük, ençok ve en az O'nun kudretine göre müsâvîdir. Bunlar bize göre bir nisbet ifâde ederler. Fakat, Allah'a göre hiç birşey O'nun zâtına nisbet ve kıyas edilemez. Tanrı'yı isim ve sıfatları ile anlamamak en büyük hatadır. Buna rağmen evrimcilerin bir yönden faydasını da inkâr edemeyiz. Şöyle ki «eşyânın vucudu zıddı ile kâimdir» fehvâsınca; îmân - küfür, güzel - çirkin, doğru - eğri, gerçek - yalan gibi mefhumlar için bir alternatif olarak; «varlık», hakikat adına incelenmektedir. Biz de, bu alternatifin bir tarafı olarak; âle-

(43) Kur'an-ı Kerim, İsrâ: 85.
(44) Kur'an-ı Kerim, Ahzâb: 72.
(45) Kur'an-ı Kerim, İsrâ: 70.
(46) Kur'an-ı Kerim, Arâf: 54, Hacc: 65.
(47) Kur'an-ı Kerim, Lokmân: 20.
(48) Kur'an-ı Kerim, Ankebût: 17.

min halkı ve devamı Allah'a dayanır diyoruz. O, dilediğini var eder ve dilediğini de yok eder. Kâinat Allah'ın kudret elindedir, Allah kâinâtda değildir. O, misli olmayan Tek'dir deriz.

LA LOGİQUE ET L'OPİNİON SPRİTUELLE CONTRE LE HASARD D'EVOLUTİON

Résumé

En Europe moyenâgeuse, l'hostilité contre la science était une injustice au nom de la vérité. De nouvelles invention scientifiques qui s'opposent à la doctrine ecclésiastifique se sont transformées à l'excés au positivisme dogmatique. Ainsi, l'opinon matérialiste à nié tout ce qui n'entre pas dans le domaine d'expérience. Les matérialistes ont attribué la vie et son origine à la matiére et au hasar au lieu de Dieu. İls ont exposé la théorie d'évolution en donnant une conscience et une raison au déterminisme. Cette idée n'étant soutenue ni par les mutations, ni par les fossiles médiateurs (les formes) a été considérée comme une loi. İls ont propagé cette croyance popularisée comme une nouvelle foi dans tout le monde.

Une lutte interminable s'est produite entre les matérialistes, partisants de «matière - énergie - hasard» et les croyants en Dieu, ceux qui gardent l'idée de «matière - ségularité - esprit.» Selon les matérialistes, l'origine de la vie a commencé par le fait qu' en trouvant les anino acides, éléments formateurs de la cellule. Après cela, la seule cellule avait formé les organismes plus supérieurs et plus complèxes en évoluant de plus en plus par les mutations. Mais les matérialistes n'ont pas pu mettre en évidence le Régulateur des lois de l'existence et de la vie' la sublime conscience qui fait le plân des correspondances l'origine de la connaissance génétique dans l'être vivant. Ils ont considéré tout cela comme hasard.

Selon les croyants à l'opinion spritualiste, La vie a été créé par un Dieu omniscient, omnipotent, omniprésent, transcendant pour apprendre la vérité. S'il ya une régularité dans l'univers, il existe un Régulateur, s'il existe la beauté, il ya un Artisant, s'il ya une, il existe un Législateur. Les êtres vivants ne pouvaient pas se créer d'eux-mêmes. La nature était impuissante. Il n'était pas possible de créer la nature sans l'oreille qui

entend, la main qui fait, l'aeil qui voit, la raison qui sait. La logique nécessité cela.

Selon le calcul des probabilités, même s'il ya des mutations aussi que des atomes dans le monde, il est impossible que la structure de D.N.A. se soit spontanément formée. La foi à l'évolution s'est cotendée d'attribuer cette imposibilité au dieu de hasard. Pour la Volanté créatrice, cela est très facile et logique.

L'évolutionnisme a réxélé un anormal cas phsychologique. Ce sont des cas comme l'obstination, la nevrosité, l'orgeuil, l'athéisme. Selon l'opinion spritualiste, il est impossible que la nature et sa beauté se sont spontanément formées d'eux - mêmes. La nature est une scéne disposée pour le maître qu'on appelle l'homme. L'évolution dans l'objet est faite par Dieu selon le programme de destinée, la nature rend service à l'homme par la volonté de Dieu et le scénario de vie est pris au filme pour l'homme, Le retour à Allah qui n'a pas de semblable...